

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 498/06
06.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Соње Бркић, Слађане Накић-Момировић и Звездане Лутовац, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене Општинске управе Општине Блаце, коју заступа Општински јавни правобранилац, ради оцене законитости решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Округног суда у Прокупљу Гж.1011/05 од 3.10.2005. године, у седници одржаној 6.7.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужене, изјављена против пресуде Округног суда у Прокупљу Гж.1011/05 од 3.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Округног суда у Прокупљу Гж.1011/05 од 3.10.2005. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Општинског суда у Прокупљу – Одељење у Блацу П.148/05 од 13.7.2005. године, којом је утврђено да је незаконито и без правног дејства решење тужене бр. III-02-581/05 од 15.3.2005. године о престанку радног односа тужиоца на радном месту ББ у Општинској управи Општине Блаце, обавезан тужени да тужиоца врати на рад са свим правима из радног односа и распореди на радно место које одговара степену његове школске спреме, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.750,00 динара.

Против ове пресуде тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 399. ЗПП, ("Службени гласник РС",бр.125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 361. ст. 2. тач. 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде поступка из чл. 361. ст. 1. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом, обзиром да према чл. 69. ст. 1. тач. 1. ЗПП, захтев за изузеће, којим се уопштено тражи изузеће свих судија (у овом случају судија Округног суда), није допуштен.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је примљен у радни однос код туженог као приправник, по уговору о раду од аа. године, на одређено време од годину дана, ради усавршавања и стицања знања. Потом је уговор о раду продужаван на по 3 месеца, све до бб. године, када је одлуком туженог тужилац постављен за ББ у Општинској управи Општине Блаце на неодређено време. Међутим, оспореним решењем од вв. године стављено је ван снаге решење о постављењу тужиоца од бб. године и утврђено да му од вв. године престаје радни однос. Према разлозима оспореног решења, тужилац је засновао радни однос супротно одредбама Закона о радним односима у државним органима (чл.8., 9. и 10а. ст. 2.). Конкретно, тужилац је примљен у радни однос у државном органу без објављивања огласа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да је оспорено решење тужене, којим је тужиоцу престао радни однос, незаконито.

У конкретном случају, решење о постављењу тужиоца за ББ у Општинској управи СО Блаце на неодређено време донео је Извршни одбор те општине, на основу Одлуке о Извршном одбору и Пословника о његовом раду. Ради се о изворној надлежности локалне самоуправе.

Иначе, до доношења раније важећег Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС",бр.49/99, 27/01), територијална организација републике и локална самоуправа биле су уређене Законом о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС",бр.48/91 са изменама) и утврђени послови које њихови органи обављају као поверене послове државне управе. Доношењем тог закона, локална самоуправа је издвојена из целовитог Закона о радним односима у државним органима. Али, чл. 103. прописано је да се у погледу права, обавеза и одговорности запослених у општинској управи примењују одредбе закона и других прописа о запосленима у државним органима (упућујућа норма).

Међутим, доношењем важећег Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС",бр.9/02, 33/04,

135/04), према чл. 128., престале су да важе одредбе ранијег закона (овим чл. 120. до 162. о избору одборника скупштине општине). Дакле, и одредба чл. 103. ранијег закона, која је садржавала упућујућу норму о примени Закона о радним односима у државним органима и на запослене у локалној самоуправи. При том, ова област није уређена ни неким другим посебним законом.

Зато се, у овом случају, као матични примењује Закон о раду, према чл. 2. ст. 2. Тај закон, како правилно закључују нижестепени судови, не предвиђа престанак радног односа из разлога наведених у оспореном решењу, већ само под условима и на начин предвиђен чл. 97. до 101. Обзиром на то, ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права нису основани.

То су разлози што је Врховни суд на основу чл. 405. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд